

Piosenka dla Puszczy

Puszcza umiera jak żywy organizm
Człowiek go zabija gdy żeruje na nim
Serce przebite zupełnym zrębem
Krwawi żywicy ostatnim tętnem
Popłoch wzbudzony w całym borze
Ustać nie może, ustać nie może
Drzewa nie mogą jednak uciekać
Przed strasznym losem z ręki człowieka

Dla pieniędzy, dla pieniędzy, dla pieniędzy
Coraz głębiej, coraz dalej, coraz prędej
Zatapiają swej chciwości długie noże
W ciało, które samo bronić się nie może
Dla pieniędzy, dla pieniędzy, dla pieniędzy
Operacja ta przebiega coraz prędej
Jak ogromni, rozpędzeni wszystkożercy
Z ciała Puszczy wygryzają samo serce

Mówią, że w Puszczy są lekarzami
Krew upuszczają jej litrami
A ja poprosić się odważę
Boże, chroń Puszcze przed tym „lekarzem”!

Agata Jałyńska